

Τα Εισόδια της Θεοτόκου στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Κατά την εορτή των Εισοδίων της Υπεραγίας Θεοτόκου εις τα Άγια των Αγίων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της ενορίας του γραφικού Καβαλλουρίου Βόρειας Κέρκυρας.

Κατά τη Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος πλαισιώθηκε από τον αρχιερατικό επίτροπο Βόρειας Κέρκυρας και προϊστάμενο του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού, πρωτοπρεσβύτερο Σπυρίδωνα Προβατά, τον αρχιερατικό επίτροπο Βορειοανατολικής Κέρκυρας, πρωτοπρεσβύτερο Ιωάννη Σαλβάνο, τον οικονόμο π. Αντώνιο Τούση και τους Διακόνους του, π. Ευσέβιο Πανδή και π. Σπυρίδωνα Πηγγή.

Κατά την ομιλία του, απευθυνόμενος στο ευλαβές εκκλησίασμα, ο κ. Νεκτάριος έλαβε αφορμή από το κοντάκιο της εορτής και συγκεκριμένα από το στίχο «Ο

καθαρώτατος ναός τού Σωτήρος, η πολυτίμητος παστάς καί Παρθένος» που αναφέρεται στην Παναγίας μας. Τόνισε ότι, σήμερα, η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει την είσοδο της Παναγίας μας στα «Άγια των Αγίων» του Ναού. Εξηγώντας στη συνέχεια τι ήταν αυτά ανέφερε ότι στους Ισραηλίτες μετά τον επαναπατρισμό τους από τη δουλεία της Αιγύπτου και την απελευθέρωση τους από το Μωυσή, δόθηκε η ιεροσύνη από το Θεό εκ του Ααρών στους ιερείς. Έτσι κατασκεύασαν, αρχικά στη Σκηνή του Μαρτυρίου και αργότερα στο Ναό του Σολομώντος, έναν ιερό και απρόσιτο χώρο που τον ονόμασαν τα «Άγια των Αγίων». Στο Ναό, προσέφεραν οι άνθρωποι, μέσω των ιερέων, τη λατρεία τους και τα δώρα τους στο Θεό. Όμως, στα «Άγια των Αγίων» είχε πρόσβαση μόνον ο Αρχιερέας μία φορά το χρόνο κατά την ημέρα του Εξιλασμού. Εκεί, περιέχονταν ιερά αντικείμενα για τους Ισραηλίτες ώστε να μην λησμονούν τη διαδρομή της εξόδου τους από την Αίγυπτο προς τη Γη της Επαγγελίας. Έτσι, εκεί φυλάσσονταν οι πλάκες με τις δέκα εντολές του Μωυσή, η ράβδος του Ααρών, το δοχείον με το μάννα, το θυμιατήριο και άλλα.

Ο Θεός προσέβλεπε στο λαό του Ισραήλ, καθώς ήταν μονοθεϊστικός, ώστε από αυτόν να πηγάσει η σωτηρία για τον κόσμο και να επιτευχθεί η αποκατάσταση της σχέσης αγάπης και χάριτος του εκπεσόντος ανθρώπου με το Θεό. Έτσι, σύμφωνα με το προαιώνιο σχέδιο της Θείας Οικονομίας, λόγω της αγάπης Του, σε αντίθεση με εμάς που αμαρτάνουμε και αδιαφορούμε και τοποθετούμε εμπόδια στην μεταξύ μας επικοινωνία με το Θεό, ο Λόγος του Θεού ενανθρωπίστηκε εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της παρθένου και έγινε θεάνθρωπος, δίδοντας έτσι τη σωτηρία στον κόσμο και λύνοντας την κατάρρα. Σε αυτό το σχέδιο κεντρικό πρόσωπο είναι η Παναγία μας η οποία προσφέρθηκε από τους γονείς της ως δώρο από το Θεό στο Ναό. Αυτή η προσφορά των γονέων της Παναγίας μας έρχεται σε σύγκρουση με το πνεύμα της σύγχρονης εποχής που, δυστυχώς, έχουμε την ψευδαίσθηση ότι τα παιδιά μάς ανήκουν και ότι έχουμε δικαιώματα επάνω τους. Για αυτό και πολλές γυναίκες δυστυχώς αποφασίζουν ακόμη και να προχωρήσουν στη φρικαλέα πράξη της έκτρωσης.

Έτσι, η Παναγία μας εισέρχεται σε αυτόν τον τόσο ιερό και απρόσιτο χώρο, στα «Άγια των Αγίων» και ψάλλουμε σήμερα το προοίμιο της σωτηρίας. Επιλέχθηκε από το Θεό για να δώσει σάρκα στον Υιό και Λόγο του Θεού. Εκεί, στα «Άγια» έζησε την ησυχαστική ζωή και αποξενώθηκε από την κακία, την ηδονή, την καταλαλιά. Δηλαδή από όλα εκείνα τα θορυβώδη και κοσμικά ώστε να βρεθεί σε ανάταση πνευματική. Ως αποτέλεσμα, ο Θεός τη χαρίτωσε. Για αυτό στον Ευαγγελισμό ο Θεός λέγει στη Μαρία δια του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ». Αυτό το Πνεύμα του Θεού αλλοιώνει τον άνθρωπο, τον καθαρίζει και τον αγιάζει. Η Παναγία μας επέτυχε τη θέωση στα «Άγια των Αγίων»

υπενθυμίζοντας και σε εμάς το δρόμο και το σκοπό της ζωής μας που δεν είναι άλλος από την αποκατάσταση της αγαπητικής σχέσης με το Θεό και της επιστροφής στην προπρωτική κατά φύσιν κατάσταση του ανθρώπου.

Συνεχώς, ο άνθρωπος όταν έρχεται αντιμέτωπος με πληθώρα εχθρών και πειρασμών όπως ο θάνατος, οι θεομηνίες, οι κάθε λογής δυσκολίες και πειρασμοί, τότε ενθυμείται το Θεό, απευθύνεται σε αυτόν ώστε να λάβει τη λύτρωση από τα δεινά. Όμως, εκείνο το οποίο ο άνθρωπος οφείλει να αντιληφθεί είναι η αναγνώριση του Χριστού ως Σωτήρα εις την αιωνιότητα που θα μάς χαρίσει τη λύτρωση μέσω της αγάπης, της κοινωνίας με Αυτόν και του αγώνα για την θεραπεία των παθών.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε Χρόνια Πολλά και παρότρυνε άπαντας να έχουμε ως πρότυπο την Παναγία, ώστε να αγωνιζόμαστε για τον αγιασμό της

